

Висновки

Педагогічний пошук свідчить, що цілісна концепція моделювання університетської системи освіти та аналіз моделей її розвитку для забезпечення інноваційного характеру розвитку як теоретико-методологічна проблема педагогічної науки не ставилась. Однак рішення окремих компонентів цієї теоретико-методологічної проблеми знайшло відображення у концептуальних філософських та організаційно-педагогічних моделях вищого ієрархічного рівня.

Визначені основні теоретико-методологічні особливості дослідження розвитку університетської системи освіти:

- Моделювання організаційно-педагогічних систем стає все більш актуальним та ефективним напрямом розвитку педагогічної науки.
- Діючі моделі природно поєднують навчання та наукові дослідження, відкривають поле можливостей для формування нових якісних та кількісних оцінок, індикаторів, нових знань.
- Принципова відмінність методології моделювання у педагогіці полягає в тому, що кожен з учасників науково-навчально-виховної діяльності особисто реалізує педагогічні моделі, домодельює, а процес є принципово невизначеним та відкритим для творчого пошуку.
- Фундаментальний принцип побудови моделі оцінки полягає в тому, що університетська освіта оцінюється споживачем, а не виробником освітніх послуг.
- Визначальні принципи: оцінка закладу в цілому; врахування індивідуальних конкурентних переваг та відмінностей; культура оцінки.
- Критеріальна оцінка якості – кредитно-модульна система та діючі моделі.
- Модель оцінки закладу доповнюється моделлю розвитку, щоб врахувати етапи розвитку і зміни соціально-економічних умов України.
- Гранично-критичні показники вимірювання рівня та характеру розвитку університетської системи освіти.
- Критерії оцінки сталого розвитку в математичній та графічній формах.

- Методологія моделювання зорієнтована на аналіз, визначення умов та шляхів розвитку університетської освіти і потребує формування багаторівневої системи моделей.

- Методологія аналізу розвитку університетської освіти базується на пріоритеті свободи вибору педагогом та студентом засобів моделювання, що забезпечується природним шляхом через врахування особистих властивостей, відмінностей та наукових традицій у виборі як моделей, так і форм організації педагогічного процесу.

- Особливістю методології моделювання розвитку університетської освіти є те, що модель майбутнього стану невизначена, багатогранна та змінюється на шляху досягнення мети.

- Мета моделювання розвитку – це вибір найкращого варіанту управління змінами, коли в процесі самореалізації змінюється сама університетська система освіти та критерії оцінювання.

- Моделювання є невід’ємним аспектом у забезпеченні природної єдності навчання та наукових досліджень у педагогічному процесі.

- Концепція моделювання розвитку та системи університетської освіти у вигляді узагальнюючої тези: разом моделюючи – вчимося.

Таким чином, за цими правилами, принципами, теоретичними положеннями та категоріями класичної педагогіки визначена сутність методології моделювання як послідовного процесу формування та розширення концептуальної багаторівневої моделі університетської системи освіти на основі сполучення якісних концептуальних та кількісних моделей, ітеративного їх уточнення та доповнення. При цьому підвищення ефективності організації науково-навчально-виховного процесу є фундаментальною проблемою розвитку цивілізації XXI століття. Отже, наведене визначає доцільність розв’язання означеної наукової проблеми шляхом моделювання з позиції теоретичної та практичної єдності для забезпечення інноваційного розвитку університетської системи неперервної професійної освіти у контексті сталого розвитку цивілізації.